

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22.12.2003, sp. zn. 19 Co 559/2003, ECLI:CZ:KSHK:2003:19.CO.559.2003.1

Číslo: 22/2005

Právní věta: Zanikne-li pověření exekutora k provedení exekuce v důsledku zastavení exekuce bez jeho zavinění, činí odměna exekutora nejméně 3000 Kč, bez zřetele k tomu, že žádný exekuční úkon nevykonal.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 22.12.2003

Spisová značka: 19 Co 559/2003

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: § 11 odst. 2 předpisu č. 330/2001Sb.
§ 87 předpisu č. 120/2001Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v Ústí nad Orlicí zastavil usnesením ze dne 10. 7. 2003 exekuci, nařízenou pro vymožení pohledávky oprávněného 170 748,50 Kč a přísl., poté, co oprávněný vydání takového rozhodnutí navrhl; důvodem tohoto návrhu byla úhrada vymáhané pohledávky po nařízení exekuce.

Dále prvostupňový soud vyslovil, že pověřený soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů exekuce, a uložil povinnému, aby nahradil oprávněnému náklady řízení v částce 15 210 Kč.

Výrok, jímž odepřel pověřenému soudnímu exekutorovi právo na náhradu nákladů, odůvodnil okresní soud zjištěním, že exekutor v řízení žádné úkony neprovedl (jak exekutor sám na dotaz soudu uvedl).

Toto rozhodnutí napadá včas podaným odvoláním pověřený soudní exekutor a navrhuje, aby bylo změněno tak, že bude oprávněnému uloženo zaplatit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 3000 Kč. V odůvodnění svého oprávněného prostředku poukazuje na ustanovení § 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb. a dovozuje z něho, že podmínkou vzniku nároku exekutora na tuto odměnu je jen to, že „byl již exekucí pověřen bez ohledu na to, jak dlouho jeho pověření trvá a kolik úkonů stihl za dobu svého pověření v exekuci provést“.

Oprávněný navrhl usnesení soudu prvního stupně v jeho napadeném výroku potvrdit; exekutor nezapočal s výkonem exekuční činnosti, exekuci nijak neprováděl, proto mu nemohlo vzniknout

právo na odměnu. „Exekutor v podstatě pouze převzal usnesení o nařízení exekuce, aniž by vyvíjel jakoukoliv činnost k provedení exekuce a k vymožení pohledávky“.

Odvolání je důvodné a proto je K r a j s k ý s o u d v Hradci Králové ve výroku I. a II. změnil.

Z odůvodnění:

Odvolatelce je třeba přisvědčit, že zanikne-li pověření exekutora k provedení exekuce v důsledku zastavení exekuce, činí odměna exekutora podle § 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb. 3000 Kč bez ohledu na to, zda exekutor nějaký exekuční úkon vykonal. I když mu podle citovaného ustanovení náleží odměna i tehdy, jestliže v rámci nařízené exekuce žádný úkon nevykonal (takže je „odměňován“ v podstatě jen za to, že byl pověřen exekucí), nelze k jinému závěru ze znění citovaného předpisu dospět. Opačný názor (totiž že exekutorovi náleží odměna jen v případě, že nějaký úkon vykoná) by znamenal nezbytnost zjišťování této skutkové okolnosti – a to z uvedeného předpisu nevyplývá. Pokud by měla být odměna soudního exekutora v případě zániku jeho pověření závislá na výkonu jeho činnosti, bylo by to ve vyhlášce č. 330/2001 Sb. uvedeno obdobně, jako je tomu např. v § 18 odst. 1, věta druhá, vyhlášky č. 484/2000 Sb., o odměnách za zastupování účastníka advokátem.

Rozhodnutí soudu prvního stupně bylo proto v napadené části změněno (§ 220 odst. 1 o. s. ř.) tak, jak to je uvedeno ve výroku sub I. tohoto usnesení (tj. tak, že oprávněnému se ukládá, aby soudnímu exekutorovi zaplatil odměnu v částce 3000 Kč).